

โครงการวิจัยเศรษฐกิจชุมชนฉบับสมบูรณ์ ปี 2553

เรื่อง การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช

อาจารย์ที่ปรึกษา นางฉันทลักษณ์ สุจิพงศ์
โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ

คณะผู้วิจัย

- 1.นางสาวนุชนลิน บุตสะพรม
- 2.นางสาวดวงพร บัวแก้ว
- 3.นางสาววรรณิศา เขษฐวรรณสิทธิ์

เดือนสิงหาคม 2553

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
ชุดโครงการวิจัย “การวิจัยและพัฒนาเชิงพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ตอนกลาง”

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย	การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้วิจัย	1. นางสาว นุชนลิน บุตสะพรม 2. นางสาว ดวงพร บัวแก้ว 3. นางสาว วรรณิศา เขษฐวรรณสิทธิ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางชนนียาต์กษณ สุจิพงษ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 30 ครัวเรือน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้แบบบรรยายประกอบตาราง

ผลการวิจัยพบว่า

สาเหตุในการเลือกอาชีพส่วนใหญ่ เพราะไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา ในการประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงิน จะผลิตสร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว ที่มาของวัตถุดิบส่วนใหญ่มาจากนายจ้าง วัตถุดิบ 1 กิโลกรัม ราคาประมาณ 18,000 – 20,000 บาท วิธีการขายส่วนใหญ่จะส่งออกต่างจังหวัด และแหล่งขายส่วนใหญ่ คือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กล่าวโดยสรุป ผู้ที่ผลิตเครื่องเงินกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงินในตำบลช้างซ้าย อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 30 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เลือกอาชีพนี้เพราะเป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา เครื่องเงินที่ผลิตมีทั้งสร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว และต่างหู โดยมีนายจ้างนอกหมู่บ้านเป็นผู้นำวัตถุดิบมาส่ง ในกรณีที่เป็นผู้ประกอบการวัตถุดิบจะไปซื้อจากกรุงเทพด้วยตัวเอง ราคาวัตถุดิบที่ซื้อ 1 กิโลกรัม ประมาณ 10,000-20,000 บาท วิธีการขายจะขายส่งและส่วนใหญ่นำสินค้าไปจำหน่ายที่ต่างจังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร

อย่างไรก็ตามปัจจุบันผู้ผลิตเครื่องเงินตำบลช้างซ้ายเริ่มลดน้อยลงเนื่องจากเป็นผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก ทำให้ต้นทุนการผลิตเครื่องเงินสูงขึ้น จำนวนลูกค้าลดลง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำ แก้ไขในการค้นคว้าสัมภาษณ์ ข้อมูลและการจัดทำงานวิจัยเล่มนี้ จากนางธัญลักษณ์ สุจิพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และ อาจารย์ สรียา ทองสมัคร ที่ปรึกษาพิเศษในการทำวิจัย ที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ขอขอบคุณ นายปองเดช รัตนวงศ์ ที่ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุริยัน สุวรรณราช ที่ได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ขอขอบคุณ นายประมวล คงสวัสดิ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศและคณะอาจารย์โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศที่เป็น กำลังใจให้ นอกจากนี้ขอขอบคุณชาวบ้านและปราชญ์ชาวบ้านที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบล ช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราชที่ให้ความอนุเคราะห์ให้สัมภาษณ์ข้อมูลในการ เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ปกครองของคณะผู้จัดทำวิจัย ทุกคนในครอบครัว และเพื่อนๆ ที่ให้ความ ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิจัย

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ของการวิจัย	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
เครื่องเงิน	4
ความเป็นมาของการใช้เครื่องเงิน	4
ประเภทของเครื่องเงิน	5
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผลิตเครื่องเงิน	5
ความเป็นมาเครื่องเงินของเมืองนครศรีธรรมราช	6
ประเภทของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน	9
3 วิธีดำเนินการวิจัย	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	11

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบสัมภาษณ์ แบบตาราง	13
ปราชญ์ชาวบ้าน	18
ขั้นตอนการทำเงิน	21
การทำสร้อยดอกมะพร้าว	22
วิธีการทำต่างหู	24
วิธีการทำแหวน	25
เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต	26
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
สรุปผลการวิจัย	36
ประโยชน์ที่ได้รับ	36
อภิปรายผลการวิจัย	37
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	38
คำอธิบายเชิงอรรถ	39
ภาคผนวก	40
ภาคผนวก ก รูปเกี่ยวกับการทำเครื่องเงินและประมวลภาพการทำงาน	41
ภาคผนวก ข เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	61

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1 ตารางข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

13

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการทำเงิน	21
2 การทำสร้อยดอกมะพร้าว	22
3 วิธีการทำต่างหู	24
4 วิธีการทำแหวน	25
5 เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์	26
6 รูปเกี่ยวกับการเครื่องเงิน	41
7 ประมวลภาพการทำงาน	47

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและที่มาของปัญหา

หัตถกรรมเครื่องเงินเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ โดยจะสะท้อนออกมาเป็นลวดลายบนเครื่องเงินและรูปแบบของเครื่องเงินเช่น รูปร่างของต่างหู รูปร่างของแหวน กำไล สร้อยรวมถึงเครื่องใช้สอยที่ทำจากเงิน และเนื่องจากโลหะเงินเป็นวัตถุดิบที่มีราคาถูกเมื่อเทียบกับโลหะมีค่าแบบอื่นๆ ทำให้คนทั่วไปนิยมหาซื้อเครื่องประดับที่เป็นเงินกันมากขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันช่างทำลายหรือการออกแบบยังทำได้สวยงามทันสมัย หาซื้อได้ง่ายตามสถานที่ต่างๆ ในแต่ละท้องถิ่นของประเทศไทยก็ยังมีเครื่องเงินพื้นบ้าน ที่มีลักษณะการทำลวดลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มีความสวยงามแตกต่างกันตามลักษณะของชุมชน

เนื่องจากการทำเครื่องเงินเป็นการสร้างอาชีพทำให้เกิดรายได้ของครัวเรือน ของคนในชุมชน ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ฉะนั้นการทำเครื่องเงินจึงเป็นอาชีพที่อยู่คู่กับชุมชนช้างซ้ายมาเป็นเวลานาน นอกจากนี้การทำหัตถกรรมเครื่องเงินยังเป็นการสร้างชื่อเสียงและการสร้างเศรษฐกิจให้กับชุมชนเป็นอย่างมาก

การทำเครื่องเงินเป็นงานหัตถกรรมที่ประณีตและสวยงาม ส่วนใหญ่คนในชุมชนจะนิยมทำสร้อยดอกมะพร้าว แต่ในปัจจุบันนี้ราคาของเงินที่เป็นวัตถุดิบของการทำหัตถกรรมเครื่องเงินมีราคาขึ้นสูง ทำให้การผลิตมีต้นทุนสูงราคาจำหน่ายก็จะสูงตามไปด้วย แต่ค่าตอบแทนจากการทำเครื่องเงินน้อยลง ประชาชนในชุมชนบ้านช้างซ้ายที่ประกอบอาชีพเครื่องเงินจึงมีจำนวนลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน

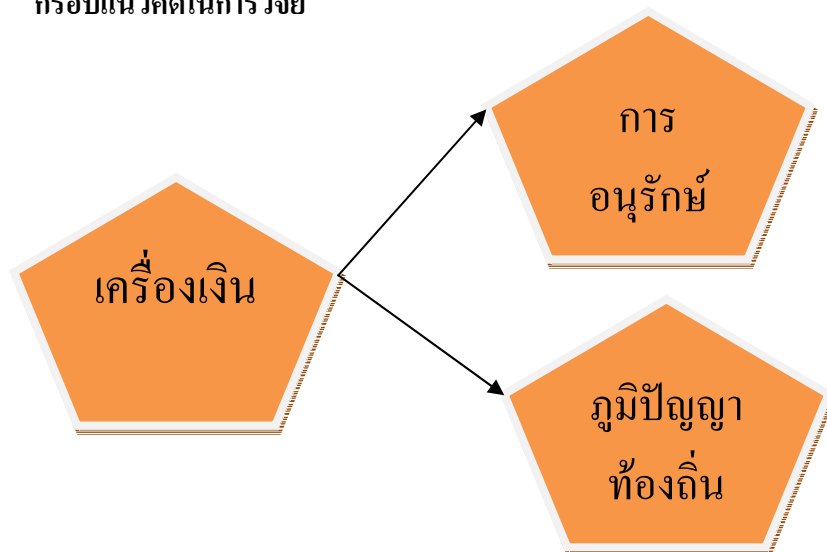
การศึกษาเรื่องการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้จึงเน้นไปที่การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินอันเป็นศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านให้อยู่คู่กับคนในชุมชนตำบลช้างซ้ายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของชุมชนที่ผลิตเครื่องเงิน
2. เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงินในชุมชน ตำบลช้างซ้าย

อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การอนุรักษ์ หมายถึง การบำรุงรักษาสิ่งที่มีค่าไว้เช่นประเพณีต่างๆ หัตถกรรม และคุณค่าหรือการปฏิบัติตนเพื่อความสัมพันธ์อันดีกับคนและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ของชาวบ้านซึ่งเรียนรู้มาจากพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ญาติพี่น้อง หรือผู้มีความรู้ในหมู่บ้านรวมทั้งความรู้ที่สั่งสมมาแต่บรรพบุรุษ สืบสอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ระหว่างการสืบทอดมีการปรับ ประยุกต์และเปลี่ยนแปลง จนอาจเกิดเป็นความรู้ใหม่ตามสภาพการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมความรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ด้านประชากร

ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงินในตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 30 คน

3. ด้านพื้นที่

ในหมู่ที่ 3,4,7,10,11,12 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องเงิน หมายถึง โลหะสีขาว เนื้ออ่อนข้างอ่อน สามารถหลอมละลายได้ที่อุณหภูมิ 960.8 องศาเซลเซียส ที่มีการสลักลวดลายบนงานรูปพรรณและมีการใช้ลายมรณะ เพื่อให้ลวดลายเห็นชัดขึ้น

การอนุรักษ์ หมายถึง การบำรุงรักษาสิ่งที่มีค่าไว้เช่นประเพณีต่างๆ หัตถกรรม และคุณค่าหรือการปฏิบัติตนเพื่อความสัมพันธ์อันดีกับคนและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ของชาวบ้านซึ่งเรียนรู้มาจากพ่อแม่ ปู่ย่าตา ยาย ญาติพี่น้อง หรือผู้มีความรู้ในหมู่บ้านรวมทั้งความรู้ที่สั่งสมมาแต่บรรพบุรุษ สืบสอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ระหว่างการสืบทอดมีการปรับ ประยุกต์และเปลี่ยนแปลง จนอาจเกิดเป็นความรู้ใหม่ตามสภาพการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมความรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประโยชน์ที่ได้รับ

- 12.1 ได้ทราบประวัติความเป็นมาความเป็นมาของชุมชนที่ผลิตเครื่องเงินโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 12.2 ทำให้สามารถรวบรวมปราชญ์ท้องถิ่นได้สำหรับถ่ายทอดความรู้ให้กับคนในชุมชนที่สนใจจะทำอาชีพการทำหัตถกรรมเครื่องเงิน
- 12.3 ทำให้สามารถอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงินไว้ได้อย่างยาวนานต่อไป
- 12.4 ใช้เป็นทางเลือกของประชาชนคนในชุมชนที่จะประกอบอาชีพเสริมหรืออาชีพหลักจากการผลิตเครื่องเงินเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เครื่องเงิน

คำว่า เครื่องเงิน ได้มีมีนักวิชาการหลายคนให้ความหมายไว้ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้
ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของเครื่องเงินไว้ว่า “เครื่องเงิน หมายถึง สิ่งของ
เครื่องใช้หรือเครื่องประดับที่ทำด้วยเงิน”¹

แน่งน้อย ปัญจพรรค ได้ให้ความหมายของคำว่าเครื่องเงินไว้ว่า

“เครื่องเงิน” หมายถึง เฉพาะการทำเครื่องใช้โดยมีเงินเป็นหลัก ทั้งเครื่องเงินที่ทำจากเงินล้วนๆ
ไม่มีสิ่งอื่นตกแต่งเลย เช่น เข็มหมาก อย่างที่ชาวบ้านรู้จักกันทั่วไป และเครื่องเงินโดยตกแต่งให้
สวยงาม ด้วยสิ่งมีค่าชนิดอื่นๆ เช่น ประดับเพชร พลอย หรืออัญมณี มีค่าต่างๆ กะไหล่ทองซึ่งดู
ภายนอกเป็นทอง แต่ภายในเป็นเงินทั้งหมดรวมทั้งลงยา การลงถม ซึ่งตัวภาชนะเป็นเงินแล้วใช้น้ำยาสี
หรือน้ำยาถม ตกแต่งภายนอก²

ความเป็นมาของการใช้เครื่องเงิน

กรมศิลปากรได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการใช้เครื่องเงินว่า ตามหลักฐานทาง
โบราณคดีพบว่า คนในแผ่นดินไทยรู้จักใช้โลหะมีค่าคือทองและเงินมาประดิษฐ์เป็นรูปเคารพ
เครื่องใช้ เครื่องประดับร่างกายมานับพันปี แต่หลักฐานที่พบในสมัยทวารวดี ศรีวิชัย ลพบุรี นั้น
พบไม่มากนัก เพราะวัตถุที่พบ เช่น พระพุทธรูปขนาดเล็ก เหรียญกษาปณ์ ต่างหูและลูกปัด
ส่วนในสมัยโบราณวัตถุที่ทำขึ้นจากโลหะมีค่าเหล่านี้ ส่วนมากเป็นของเจ้านายและขุนนางชั้นสูง
และใช้ในพิธีสำคัญเท่านั้น หรือไม่ก็เป็นเครื่องประดับยศ คนสามัญทั่วไปไม่อาจนำมาใช้ได้
เพราะถือเป็นของสูง³

¹ ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. 2525. หน้า 197.

² แน่งน้อย ปัญจพรรค. เครื่องเงินในประเทศไทย. 2534. หน้า 35.

³ กรมศิลปากร. ศิลปะหัตถกรรม. 2532. หน้า 49.

รุ่งเรือง กิจจะวัฒน์⁴ ได้กล่าวถึงความเป็นมาของเครื่องเงินไว้ว่า เป็นเครื่องเงินไทยเป็นศิลปหัตถกรรมที่แสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองในด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเริ่มผลิตที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เรียกกันว่า ถมนคร ซึ่งมีชื่อเสียงมาตั้งแต่สมัยนั้น ต่อมาได้แพร่เข้ามาในกรุงเทพมหานคร จึงมีการผลิตกันอย่างกว้างขวาง แต่ส่วนหนึ่งยังเป็นอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน เป็นอาชีพที่ตกทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน⁴

ประเภทของเครื่องเงิน

รุ่งเรือง กิจจะวัฒน์⁵ ได้กล่าวถึงประเภทของการผลิตภัณฑ์เครื่องเงินไทย สรุปได้ว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องเงินไทยมีหลายชนิดด้วยกัน แต่อาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องประดับ เช่น สร้อยคอ แหวน ต่างหู จี้ เข็มกลัดเสื้อ เข็มกลัดเนคไท เป็นต้น
2. ของใช้ประจำวัน เช่น ชันน้ำพานรอง เชิงเทียน ถาด ช้อนน้ำชา กล่องบุหรี เป็นต้น

ตามทรรศนะของนักวิชาการกล่าวสรุปไว้ว่า ประเภทของเครื่องเงินสามารถประมวลได้ว่า มี 3 ประเภท ได้แก่ วัตถุทางศาสนาและสิ่งมงคลต่างๆ เครื่องใช้ทั่วไป เครื่องประดับ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผลิตเครื่องเงิน

ประชุม โจนฉาย และคนอื่นๆ⁶ ได้กล่าวถึงปัจจัยการผลิต สรุปได้ว่า ในกระบวนการผลิตทุกลำดับขั้น ย่อมต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ในการผลิต ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างสำคัญๆ 4 ประการ ดังนี้

1. ที่ดิน หมายถึง ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในดิน
2. แรงงาน หมายถึง การใช้พลังงานของมนุษย์ในการผลิตทั้งในด้านกำลังกายและการใช้ความคิดเพื่อสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ
3. ทุน หมายถึง สินค้าและบริการที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการผลิตต่างๆ
4. ผู้ประกอบการ หมายถึง ความสามารถในการจัดการองค์การผลิต เพื่อการผลิตสินค้าและบริการโดยนำเอาที่ดิน แรงงาน และทุน มาประกอบการผลิตสินค้าและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลผลิตในการผลิตมากที่สุด

⁴ รุ่งเรือง กิจจะวัฒน์. รายงานผลการศึกษาวิจัยเครื่องเงินไทย. 2523. หน้า 1.

⁵ รุ่งเรือง กิจจะวัฒน์. รายงานผลการศึกษาวิจัยเครื่องเงินไทย. 2523 หน้า 3

⁶ ประชุม โจนฉาย และคนอื่นๆ . หนังสือสังคมศึกษา รายวิชา ส 504. 2531. หน้า 9 – 10 .

ความเป็นมาเครื่องเงินของเมืองนครศรีธรรมราช

เครื่องเงินของเมืองนครศรีธรรมราชได้มีความเจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ได้กล่าวถึงเรื่องเครื่องเงินของเมืองนครศรีธรรมราชว่า เคยมีชื่อเสียงมาก่อนแล้ว และได้มีการส่งเสริมกันอย่างต่อเนื่องตลอดมา ดังที่ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม ได้บันทึกไว้ว่า

ในสมัยของเจ้าคุณพระรัตนธัชมุนี(ม่วง รตนธโช) ผู้เคยเป็นเจ้าคณะมณฑลและเป็นผู้จัดการศึกษามณฑลนครศรีธรรมราช ได้จัดตั้งโรงเรียนสอนวิชาช่างถมขึ้นในวัดท่าโพธิ์เมื่อปี พ.ศ.2456 ต่อมาในปี พ.ศ.2459 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้โอนเข้าสังกัด นับเป็นโรงเรียนอาชีพศิลปกรรมแห่งที่ 2 ของประเทศ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีชื่อว่า “วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช”⁷

งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง นอกเหนือไปจากการท่องเที่ยวและการศึกษาหาความรู้จากแหล่งศิลปโบราณวัตถุ สถานที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในเมืองนครศรีธรรมราช จากสภาพเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของจังหวัด นครศรีธรรมราช ผนวกกับค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้การผลิตเครื่องถมกระทำได้ลำบาก เนื่องจากต้องใช้ต้นทุนสูงและผลผลิตมีราคาแพง ทำให้ผู้ที่เคยทำเครื่องถมได้หันมาปรับกลยุทธ์การตลาด โดยหันมาผลิตเครื่องเงินมากขึ้นกว่าเดิมโดยเฉพาะเครื่องเงินประเภทเครื่องประดับ เนื่องจากต้นทุนการผลิตต่ำ และเป็นที่นิยมของตลาดมาก โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นหนุ่มสาวและชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยและจังหวัดนครศรีธรรมราช เครื่องเงินจึงกลายเป็นอุตสาหกรรมการผลิตในครอบครัว ที่สร้างรายได้และสร้างชื่อเสียงแก่จังหวัดนครศรีธรรมราชอีกอย่างหนึ่ง

⁷ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช. เครื่องถมเมืองนครศรีธรรมราช. ม.ป.ป. หน้า 13.

ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่ชาวต่างประเทศรู้จักกันดี ดังที่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงการทำเงินของจังหวัดนครศรีธรรมราชว่า ศิลปะการทำเครื่องเงินของจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นงานหัตถกรรมที่ได้รับการกล่าวขวัญถึงในเชิงฝีมือว่าเป็นเลิศ และสืบสานการทำเครื่องเงินมาแต่โบราณ ประดิษฐ์เป็นเครื่องประดับ และ ภาชนะเครื่องใช้ต่างๆหลากหลายประเภท เช่น สร้อย ต่างหู แหวน กำไล ที่เป็นเครื่องใช้ได้แก่ เขียนหมาก ล่วมหมาก ชันน้ำ ตลอดจนเครื่องบูชาพระบรมธาตุที่ทำเป็นต้นไม้เงิน ต้นไม้ทอง และสิ่งอื่นๆ เป็นต้น ดังที่ปรากฏในพิพิธภัณฑวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ก็แสดงให้เห็นถึงฝีมือในการทำเครื่องเงินของชาวนครศรีธรรมราชได้เป็นอย่างดี⁸

เครื่องเงินเป็นศิลปหัตถกรรมที่ต้องอาศัยความประณีต เป็นงานที่ต้องใช้ความวิริยะ อุตสาหะและทักษะอันสูงยิ่งของช่างฝีมือจึงจะสำเร็จเป็นชิ้นงานอย่างสมบูรณ์ เครื่องเงินในจังหวัด นครศรีธรรมราช ได้พัฒนามาเป็นลำดับจากอดีตจนกระทั่งปัจจุบันได้มีการทำกันอย่างแพร่หลาย โดยมีการถ่ายทอดการทำเครื่องเงินในครัวเรือน โดยเฉพาะแหล่งที่ผลิตเครื่องเงินที่สำคัญใน จังหวัดนครศรีธรรมราช คือตำบลช้างซ้าย กิ่งอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากรในตำบลช้างซ้ายส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ห่างจากการทำนาส่วนหนึ่งก็มีอาชีพรอง คือการผลิตเครื่องเงินซึ่งทำกันภายในครอบครัว ปัจจุบันชาวบ้านตำบลช้างซ้ายมีการทำเงิน กันมาก มีการทำกันแทบทุกครัวเรือน หลายครอบครัวได้ยึดเอาการทำเครื่องเงินเป็นอาชีพหลัก โดยทำเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว ปีพ.ร.ศ. ๒๕๓๖ ชูเรื่องสุข พัฒนาการประจำตำบลช้างซ้าย กิ่งอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า จุดเริ่มต้นของการผลิต เครื่องเงินในตำบลช้างซ้าย เริ่มจากชาวบ้านในตำบลช้างซ้ายส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา เมื่อว่างจาก งานหลักจึงมาสมัครเป็นลูกจ้างทำเครื่องถมและเครื่องเงิน ซึ่งอยู่ในบริเวณถนนท่าช้าง จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีทั้งภายในจังหวัดและนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัด นครศรีธรรมราช

ลูกจ้างส่วนใหญ่ที่มารับจ้างเป็นช่างฝีมือผลิตเครื่องเงินพบที่บริเวณหลังสนามหน้าเมืองนี้ มักจะมา จากชาวบ้านในตำบลช้างซ้าย

ละออพร บุญญา.(2543) ได้ศึกษาการผลิตเครื่องเงิน ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม พบว่าการผลิตเครื่องเงินในตำบลช้างซ้ายเริ่มจากการคมนาคมไปยังอำเภอเมืองซึ่ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ใช้ทางรถไฟเป็นการเดินทางที่สะดวกที่สุดในสมัยก่อน ทำให้ชาวบ้านมีโอกาสเดินทางไป เรียนรู้การผลิตเครื่องเงินจากการไปรับจ้างเป็นช่างฝีมือที่บริเวณท่าช้าง(หลังสนามหน้าเมือง) ต่อมา ผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างเมื่อมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นได้ใช้บ้านของตนเองเป็นสถานที่ผลิตสินค้าและ

⁸ สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 2. นครศรีธรรมราช. 2539. หน้า 5.

นำผลิตภัณฑ์ไปส่งตามร้านบริเวณสนามหน้าเมือง ผู้เริ่มคนแรก นายจรวย สุริโย⁹ บ้านเลขที่ 136/1 หมู่ที่ 3 บ้านสาคุ ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช หลังจากนั้นชาวบ้านก็หันมาเป็นผู้ผลิตเครื่องเงินแทนการรับจ้างและถ่ายทอดต่อกัน จากครอบครัวหนึ่งไปยังครอบครัวหนึ่ง

วิบูลย์ ลีสุวรรณ¹⁰ ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของหัตถกรรมพื้นบ้านตามทฤษฎีของ โซเอตี ยานากิ (Soetsu Yanaki) ผู้เชี่ยวชาญด้านหัตถกรรมพื้นบ้านชาวญี่ปุ่น สรุปได้ดังนี้

1. สิ่งนั้นจะต้องเป็นผลงานของช่างนิรนาม ทำขึ้นเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันของประชาชน ความงามที่ปรากฏมิได้เกิดจากความต้องการของช่างแต่มาจากความพยายามและการฝึกฝนทำซ้ำๆ กันมาหลายชั่วอายุคน
2. สิ่งนั้นจะต้องมีรูปแบบง่ายๆ มีความงามตามคุณสมบัติของวัสดุธรรมชาติแต่ผ่านการใช้สอยมาเป็นเวลานาน
3. มักจะมีการผลิตขึ้นมาเป็นจำนวนมากและขายในราคาปกติ
4. มีความเป็นธรรมชาติมากกว่าการประดิษฐ์ขึ้นเพื่อความเป็นศิลปะ
5. แสดงลักษณะเฉพาะถิ่นหรือเอกลักษณ์ของถิ่นกำเนิด
6. จะแสดงปราสาจากอิทธิพลของอุตสาหกรรมและทำขึ้นด้วยมือมนุษย์

ทฤษฎีต่างๆ ของนักวิชาการที่กล่าวถึงลักษณะของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน สรุปได้ว่า ลักษณะของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน คือ เป็นงานที่เกิดจากฝีมือของชาวบ้านมีรูปแบบเรียบง่ายมีลักษณะเฉพาะถิ่น เป็นงานที่สืบทอดทางด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะคิด คำนึงม ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณี แต่ละท้องถิ่นมาถ่ายทอดประดิษฐ์เป็นสิ่งของ เครื่องใช้สอยในชีวิตประจำวันแต่ปัจจุบันงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้พัฒนารูปแบบและปริมาณจนผลิตเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัวซึ่งทำรายได้เสริมและรายได้หลักให้แก่ครอบครัว

⁹ จรวย สุริโย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. ละอองพร บุญญา เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่บ้านเลขที่ 136/1 หมู่ 3 บ้านสาคุ ตำบลช้างซ้าย กิ่งอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ.2539.

¹⁰ วิบูลย์ ลีสุวรรณ. “ เครื่องจักรสานในประเทศไทย ,” ใน วัฒนธรรมพื้นบ้าน : ศิลปกรรม. 2536. หน้า 377. (อ้างอิงมาจาก FOLKART Shoya Yoshida as Translated by P. Murray Don Kernny, HoiKuesha Publishing CO.Ltd. Osaka, Japan.1971 p. 98)

ประเภทของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

ได้มีผู้กล่าวถึงประเภทของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านไว้มาก ส่วนใหญ่แล้วจะมีเนื้อความในลักษณะเดียวกัน ดังนี้

วิบูลย์ ลีสุวรรณ¹¹ ได้กล่าวถึงการแบ่งศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ตามกรรมวิธีการสร้างและการ ซึ่งแบ่งออกได้เป็นผลิต 10 ประเภทพอสรุปได้ดังนี้

1. เครื่องเคลือบดินเผา ได้แก่ ภาชนะเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่แตกต่างกันไปตามความนิยม
2. การทอผ้าและการเย็บปักถักร้อย ได้แก่ การทอผ้าในท้องถิ่นต่างๆ ทั้งการทอผ้าไหม ผ้าฝ้าย และการทอผ้าชนิดต่างๆ รวมถึงการเย็บปักถักร้อยเพื่อการตกแต่งด้วย เช่น การทอผ้า ผ้ายดอก การทอตีนจก
3. การแกะสลัก ได้แก่ การแกะสลักเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยวัสดุต่างๆ
4. หัตถกรรมโลหะ ได้แก่ งานหัตถกรรมชนิดต่างๆ ตั้งแต่การทำเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยเหล็ก ทองเหลือง ทองแดง สังกะสี ตะกั่ว รวมถึงการทำเครื่องประดับตกแต่งด้วยเงิน ทอง
5. เครื่องจักสาน ได้แก่ งานหัตถกรรมพื้นบ้านที่ทำขึ้นด้วยวิธีจักสานโดยใช้วัสดุธรรมชาติชนิดต่างๆ เช่น ไม้ไผ่ หวาย เชือกกล้วย ก้านมะพร้าว เป็นต้น
6. การก่อสร้าง ได้แก่ งานสถาปัตยกรรมพื้นบ้านทั่วไป ตั้งแต่การสร้างอาคารบ้านเรือน และการก่อสร้างอาคารที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา
7. ภาพเขียน เช่น งานจิตรกรรมหรือภาพเขียนระบายสี
8. การปั้นรูปและลวดลายประดับ เช่นงานประติมากรรมทั้งหลาย
9. การทำเครื่องกระดาษ เช่น การทำกระดาษพื้นบ้าน
10. ประเภทเบ็ดเตล็ด เช่น งานหัตถกรรมพื้นบ้านที่ไม่อาจจัดเข้าประเภทใดได้แน่นอน มีอยู่หลายชนิด ได้แก่ การจัดดอกไม้ การแทงหยวก เครื่องเงิน การทำเครื่องดนตรี การทำลูกปัด นอกจากนี้มีพวกยานพาหนะ เช่น เรือ เกวียน เป็นต้น

¹¹ วิบูลย์ ลีสุวรรณ. ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน. 2535. หน้า 73 - 78

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงิน(ทั้งเป็นอาชีพประจำและเป็นอาชีพเสริม) ในตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

มีจำนวน 40 ครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงินในตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 30 ครัวเรือน เฉพาะครัวเรือนละ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

แบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับ ชื่อ บ้านเลขที่ สาเหตุในการประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงิน ค่าแรง

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ผลิตเครื่องเงิน มีจำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการผลิตเครื่องเงิน และสิ่งที่อยากให้รัฐบาลช่วยเหลือ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแบบสัมภาษณ์
2. นำแบบสัมภาษณ์ทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำมาปรับปรุงและแก้ไข
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขอรายชื่อผู้ผลิตเครื่องเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบลช้างซ้าย
2. ไปสัมภาษณ์ข้อมูลตามหมู่บ้านที่ได้คัดเลือกไว้ จำนวน 30 ครัวเรือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมจากแต่ละวิธีการจากคำสัมภาษณ์ และจากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ไปตีความเนื้อหาและวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ภายใตกรอบความคิด

1. การอนุรักษ์ (Conserv)
2. ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโครงการวิจัยเรื่องอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอยะพราง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

เจื่อน เกริฎกะ (อดีตกำนันตำบลช้างซ้ายกิ่งอำเภอยะพราง จังหวัดนครศรีธรรมราช) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการผลิตเครื่องเงินของตำบลช้างซ้ายในอดีตว่า ตอนตนเองเป็นเด็กการเดินทางไปตัวเมืองจะต้องไปรอรถไฟที่สถานีรถไฟวังวัว ตำบลช้างซ้าย และเดินกลับจากตัวเมืองนครศรีธรรมราชโดยรถไฟในตอนเย็น การเดินทางไปมาระหว่างตำบลช้างซ้ายกับตัวเมืองนครศรีธรรมราชโดยรถไฟ เป็นการเดินทางที่สะดวกสบายทำให้มีการติดต่อค้าขายไปมาหาสู่กันอย่างต่อเนื่องมาแต่อดีตเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ชาวบ้าน ในตำบลช้างซ้ายมีโอกาสได้เรียนรู้การผลิตเครื่องเงินจากการไปเป็นลูกจ้างที่ร้านจำหน่ายเครื่องถมเครื่องเงิน แถวบริเวณหลังสนามหน้าเมืองนครศรีธรรมราช และได้ชักชวนกันมาสมัครเป็นลูกจ้างตามร้านเหล่านี้ จนยึดอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมเมื่อว่างจากการทำนาซึ่งเป็นอาชีพหลัก ลูกจ้างส่วนใหญ่มารับจ้างเป็นช่างฝีมือผลิตเครื่องเงินที่บริเวณถนนท่าช้าง(บริเวณสนามหน้าเมืองนครศรีธรรมราช) จึงมักจะมาเป็นจากชาวบ้านในตำบลช้างซ้าย จากประสบการณ์และความรู้ในการทำงานในร้านเครื่องถมและเครื่องเงิน ช่างฝีมือจากตำบลช้างซ้ายที่เคยเป็นลูกจ้างก็เริ่มหันมาเป็นผู้ผลิตเครื่องเงินเองเป็นผู้ประกอบการ และได้รับการถ่ายทอดต่อกันมาเรื่อยๆ จากครอบครัวหนึ่งไปสู่ครอบครัวหนึ่ง จนกลายเป็นหัตถกรรมในครอบครัวที่มีชื่อเสียงในที่สุด

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ชื่อ สาเหตุในการประกอบอาชีพ ชนิดสร้อย ที่มาของวัตถุดิบ ราคาของวัตถุดิบ วิธีการขาย และแหล่งขาย ข้อมูลการวิจัยที่เก็บรวบรวมจากชาวบ้านที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย เป็นข้อมูลตามตารางดังนี้

ตารางการสัมภาษณ์

ครอบครัวที่	สาเหตุในการเลือกอาชีพ	ชนิดสร้อย	ที่มาของวัตถุดิบ	ราคาของวัตถุดิบ	วิธีการขาย	แหล่งขาย
1	เป็นอาชีพที่ไม่ใช่วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
2	เป็นอาชีพที่ไม่ใช่วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
3	เป็นอาชีพที่ไม่ใช่วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
4	เป็นอาชีพที่ไม่ใช่วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
5	เป็นอาชีพที่ไม่ใช่วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
6	เป็นอาชีพที่ไม่ใช่วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
ครอบครัวที่	สาเหตุในเลือก	ชนิดสร้อย	ที่มาของวัตถุดิบ	ราคา	วิธีการขาย	แหล่งขาย

	อาชีพ			วัตถุดิบ		
7	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	ต่างหู	นายจ้าง	-	-	-
8	หารายได้ ระหว่างปิดภาค เรียน	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
9	สะดวกในการ ทำงาน และ รายได้ดี	สร้อยดอก พิกุล	จ.กรุงเทพมหานคร	-	- ส่งออก ต่างจังหวัด	จ.กรุงเทพฯ
10	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
11	สะดวกในการ ทำงาน และ รายได้ดี	ต่างหู	จ.กรุงเทพมหานคร จ.นครศรีธรรมราช	1 กิโลกรัม ราคา 20,000 บาท	- จำหน่ายที่ บ้าน - ส่งออก ต่างจังหวัด	-ในชุมชน -จ.กรุงเทพฯ
12	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยปล้อง	จ.กรุงเทพมหานคร	1 กิโลกรัม ราคา 19,000 บาท	- ส่งออก ต่างจังหวัด	-จ.กรุงเทพฯ
13	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยปล้อง	นายจ้าง	-	-	-
14	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยปล้อง	นายจ้าง	-	-	-
15	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	จากบริษัท	1 กิโลกรัม ราคา 18,000 บาท	- ส่งออก ต่างจังหวัด	-จ.กรุงเทพฯ
ครอบครัวที่	สาเหตุในการ	ชนิดของ	ที่มาของวัตถุดิบ	ราคา	วิธีการขาย	แหล่งขาย

	เลือกอาชีพ	สร้อย		วัตถุดิบ		
16	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	จ.กรุงเทพมหานคร	1 กิโลกรัม ราคา 20,000 บาท	- ส่งออก ต่างจังหวัด	จ.กรุงเทพฯ
17	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยปล้อง	นายจ้าง	-	-	-
18	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
19	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
20	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
21	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อย 6 เสา	นายจ้าง	-	-	-
22	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
23	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยสมอ เกลียว	นายจ้าง	-	-	-
24	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
25	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
ครอบครัวที่	สาเหตุในการ เลือกอาชีพ	ชนิดสร้อย	ที่มาของวัตถุดิบ	ราคา วัตถุดิบ	วิธีการขาย	แหล่งขาย

26	สะดวกในการ ทำงาน และ รายได้ดี	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	จ.กรุงเทพมหานคร	1 กิโลกรัม ราคา 20,000 บาท	- ส่งออก ต่างจังหวัด	จ.กรุงเทพฯ
27	สะดวกในการ ทำงาน และ รายได้ดี	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	จ.กรุงเทพมหานคร	1 กิโลกรัม ราคา 20,000 บาท	- ส่งออก ต่างจังหวัด	จ.กรุงเทพฯ
28	สะดวกในการ ทำงาน และ รายได้ดี	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	จ.กรุงเทพมหานคร	1 .กิโลกรัม ราคา 20,000 บาท	- ส่งออก ต่างจังหวัด	จ.กรุงเทพฯ
29	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-
30	เป็นอาชีพที่ไม่ ใช้วุฒิการศึกษา	สร้อยมือและ สร้อยคอลาย ดอกมะพร้าว	นายจ้าง	-	-	-

สาเหตุในการเลือกอาชีพส่วนใหญ่ เพราะไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา ในการประกอบอาชีพ การผลิตเครื่องเงิน จะผลิตสร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว ที่มาของวัตถุดิบส่วนใหญ่มา จากนายจ้าง วัตถุดิบ 1 กิโลกรัม ราคาประมาณ 18,000 – 20,000 บาท วิธีการขายส่วนใหญ่จะ ส่งออกต่างจังหวัด และแหล่งขายส่วนใหญ่ คือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กล่าวโดยสรุป ผู้ที่ผลิตเครื่องเงินกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ประกอบ อาชีพการผลิตเครื่องเงินในตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 30 คราวเรือน ส่วนใหญ่เลือกอาชีพนี้เพราะเป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา เครื่องเงินที่ผลิตมีทั้ง สร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว และต่างหู โดยมีนายจ้างนอกหมู่บ้านเป็นผู้นำวัตถุดิบมา ส่ง ในกรณีที่เป็นผู้ประกอบการวัตถุดิบจะไปซื้อจากกรุงเทพด้วยตัวเอง ราคาวัตถุดิบที่ซื้อ 1 กิโลกรัม ประมาณ 10,000-20,000 บาท วิธีการขายจะขายส่งและส่วนใหญ่นำสินค้าไปจำหน่ายที่ ต่างจังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร

อย่างไรก็ตามปัจจุบันผู้ผลิตเครื่องเงินตำบลช้างซ้ายเริ่มลดน้อยลงเนื่องจากเป็นผลกระทบ จากปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก ทำให้ต้นทุนการผลิตเครื่องเงินสูงขึ้น จำนวน ลูกค้าลดลง

ปราชญ์ชาวบ้านที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอู่พระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. นายสมยศ สิงโพล อายุ 39 ปี บ้านเลขที่ 76 หมู่ที่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอู่พระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช
 ผลิตสร้อยคอกระพรวน ผลิตเครื่องเงินมา ประมาณ 9 ปี เมื่อ พ.ศ.2545 – 2553
 ภูมิปัญญาในการผลิตเครื่องเงิน การลงดําลงบนสร้อยเงิน
 ราคาเงินจะแพงขึ้นเรื่อยๆ
 ผลิตเครื่องเงินโดยการไปฝึกจากกรุงเทพมหานคร

นายสมยศ สิงโพล

2. นายจอม สิงโพล อายุ 44 ปี บ้านเลขที่ 134 หมู่ที่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลิตเครื่องเงินมา ประมาณ 20 ปี เมื่อ พ.ศ.2533 – 2553

ภูมิปัญญาในการผลิตเครื่องเงิน ใช้เงินเปอร์เซ็นต์สูง เช่น 100% 90%

โดยกำหนดมาตรฐาน 92.5%

มีความประณีต ทนทาน สวยงาม มีการจัดตั้งกลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องเงินบ้านท่าช้าง (สาคร) มีการ
เผยแพร่โดยให้ชาวบ้านมาฝึกการผลิตเครื่องเงิน

งานหลักของกลุ่มคือ รับจ้างทำเครื่องเงินทุกชนิด โดยรับเม็ดเงินมาจากร้าน แล้วผลิตเป็นสร้อย
ส่งกลับให้ร้าน

นายจอม สิงโพล

ขั้นตอนการรับส่งงาน

1. ชั่ง
2. ตรวจ
3. ช่อม
4. วัดความยาว
5. คัดราคา

ขั้นตอนการรับงาน

1. ชั่ง
4. รับบัตรกรี

2. ม้วน 5. กำหนดเวลาส่งงาน

3.เผา

3. นางยุพา หนูแก้ว อายุ 38 บ้านเลขที่ หมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช

โรงงานยูพาการผลิตเครื่องเงิน

ผลิตเครื่องเงินมาประมาณ 8 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2546 – 2553

มีผลิตเครื่องเงิน เช่น สร้อยคอ สร้อยข้อมือ กำไลข้อมือ กำไลข้อเท้า จี้แหวน ต่างหู
กรอบพระ เป็นต้น

ภูมิปัญญาในการผลิตเครื่องเงิน คือออกแบบลายสร้อย แหวน กำไล และออกแบบต่างหู ลงยาถม
เป็นต้น

นางยุพา หนูแก้ว

ขั้นตอนการทำเงิน

1. ใช้เงิน 100% ผสมกับทองแดง 2% หลอม 10-15 นาที โดยใช้เครื่องหลอม โดยใช้แก๊สและออกซิเจน

2. เทเงินที่หลอมในรางโลหะที่มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมแท่งยาว

3. ทิ้งให้แห้งตัว ประมาณ 1 นาที ใช้คีมจับแท่งเงินขึ้นมา ให้แท่งเงินเย็นเร็วขึ้น

4. นำเงินมารีดด้วยเครื่องจักรไฟฟ้า จะออกมาเป็นเส้นลวดยาว นำมาใส่ในแป้นดัดลวด ใช้คีมดึงออกตามขนาดที่ต้องการ

5. นำไปเผาให้เงินอ่อนตัว เพื่อสะดวกในการทำ เมื่อได้ขนาดลวดที่สำเร็จแล้ว ทำไปทำเครื่องเงินและผลิตภัณฑ์อื่นตามต้องการ

การทำสร้อยดอกมะพร้าว

วัสดุ-อุปกรณ์ในการทำสร้อยดอกมะพร้าว

1. เม็ดเงิน	5. แหนบ
2. ทองแดง	6. กรรไกรตัดสร้อย
3. ทองเหลือง	7. คางเสื่อ
4. ผงบัดกรี	8. ตะไบ

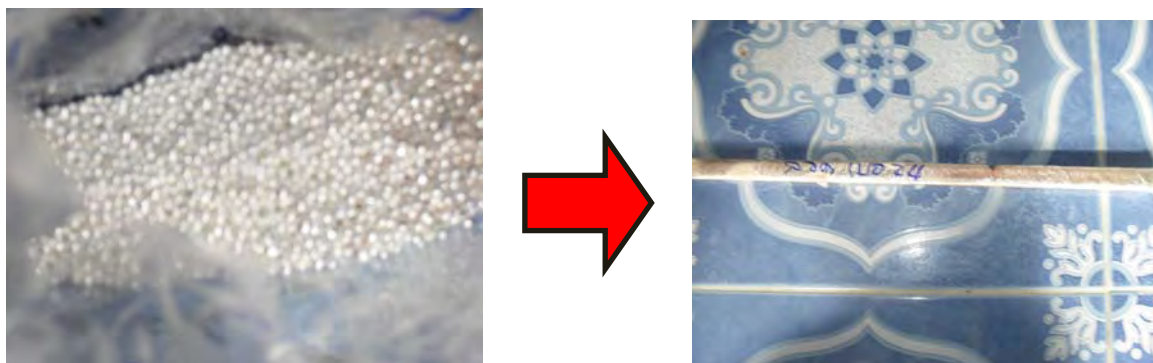

วิธีขั้นตอนการทำ

1. นำทองคำมาม้วนให้เหมือนสปริง
2. นำทองคำที่ได้มาตัดเป็นห่วง
3. นำทองคำที่ตัดแล้วไปเผาเพื่อให้เงินอ่อนตัว
4. นำทองคำที่ได้จากข้อ 3 มาบีบให้รอยต่อเสมอกัน
5. นำห่วงมาเกี่ยวกันให้เป็น 4 ห่วง แล้วนำไปเชื่อมปากที่รอยตัด นำไปเกี่ยวเข้าเส้นลายดอกมะพร้าว
6. นำไปถูเอารูปทรง
7. นำไปเข้าหัว
8. นำไปร่น พร้อมจำหน่าย

วิธีการทำต่างหู

1. นำเม็ดเงินไปหลอมให้เป็นแท่ง

2. นำเงินที่เป็นแท่งไปรีดกับเครื่องจักร จะรีดออกมาเป็นลวดหรือเป็นแผ่นเงินตามความต้องการ

3. ถ้าเป็นแผ่นเงินจะต้องนำไปรูดก่อน เมื่อรูดเสร็จก็นำไปปักก้านแล้วฝังพลอย

4. ถ้าเป็นลวดจะนำไปทำกำนั แล้วก็ฝังพลอย

วิธีการทำแหวน

1. หลอม
2. รีด
3. คึงลวด
4. ม้วน
5. ขัด
6. ล้าง

เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต

ภาพประกอบที่ 1 เครื่องปั๊มลมโดยใช้เท้า

ภาพประกอบที่ 2 ส่วนม้วนลวด

ภาพประกอบที่ 3 คีมจับลวด

ภาพประกอบที่ 4 กรรไกรตัดโลหะ

ภาพประกอบที่ 5 แหนบ

ใช้สำหรับจับโลหะขณะร้อน
มาเข้ารูปชิ้นงาน

ภาพประกอบที่ 6 คีมปากกลม

ภาพประกอบที่ 7 ค้อนตอกข้อ

ภาพประกอบที่ 8 กรรไกรตัดโลหะขนาดเล็ก

ภาพประกอบที่ 9 เครื่องชั่งแบบดิจิทัล

ภาพประกอบที่ 10 เครื่องชั่งแบบสปริง

ภาพประกอบที่ 11 เครื่องหลอมที่ป้อนแบบใช้แก๊สออกซิเจน

ภาพประกอบที่ 12 เป็นชักลวด

ภาพประกอบที่ 13 ตะไบ

สำหรับขัดชิ้นงานให้มีความเรียบเสมอกันมีหลายแบบ
ใช้กับชิ้นงานในลักษณะที่แตกต่างกัน

ภาพประกอบที่ 14 เครื่องดึงลวดโดยใช้มอเตอร์ไฟฟ้า

ภาพประกอบที่ 15 เครื่องรีดเงินโดยใช้มอเตอร์ไฟฟ้า

ภาพประกอบที่ 16 เครื่องขัดเงาแบบน้ำหรือเครื่องร่อนแบบไฟฟ้า

ใช้ขัดเงาชิ้นงาน โดยใช้สารร่อนเงิน (เป็นผง) ผสมกับน้ำแล้วใส่ชิ้นงานเข้าไปสามารถขัดได้ครั้งละหลายๆชิ้น ปัจจุบันนิยมใช้มาก

ภาพประกอบที่ 17 แม่พิมพ์
ใช้สำหรับการขึ้นรูปต่างๆ

ภาพประกอบที่ 18 แป้งนาค

ภาพประกอบที่ 19 เงินลวด

ภาพประกอบที่ 20 จากเงินแท่งผ่านการรีดด้วยเครื่องรีด
เหลือจากการขึ้นรูปต่างๆ
(สามารถนำกลับไปหลอมใหม่)

ภาพประกอบที่ 21 เงินเม็ดที่หลังจากผ่านการหลอมหลังแกะออกจากรางเทโลหะ

ภาพประกอบที่ 20 เงินเม็ด 100%

ภาพประกอบที่ 21 ผงบักกรี

ภาพประกอบที่ 22 น้ำยาลงดำเพื่อให้สร้อยมีลักษณะเด่นและเห็นลายของสร้อยชัดเจน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

เนื่องจากการทำเครื่องเงินเป็นการสร้างอาชีพทำให้เกิดรายได้ของครัวเรือน ของคนในชุมชน ตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ฉะนั้นการทำเครื่องเงินจึงเป็นอาชีพที่อยู่คู่กับชุมชนช้างซ้ายมาเป็นเวลานาน นอกจากนี้การทำหัตถกรรมเครื่องเงินยังเป็นการสร้างชื่อเสียงและการสร้างเศรษฐกิจให้กับชุมชนเป็นอย่างมาก

การทำเครื่องเงินเป็นงานหัตถกรรมที่ประณีตและความสวยงาม ส่วนใหญ่คนในชุมชนจะนิยมทำส้อยดอกมะพร้าว แต่ในปัจจุบันนี้ราคาของเงินที่เป็นวัตถุดิบของการทำหัตถกรรมเครื่องเงินมีราคาขึ้นสูง ทำให้การผลิตมีต้นทุนสูงราคาจำหน่ายก็จะสูงตามไปด้วย แต่ค่าตอบแทนจากการทำเครื่องเงินน้อยลง ประชาชนในชุมชนบ้านช้างซ้ายที่ประกอบอาชีพเครื่องเงินจึงมีจำนวนลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน

การศึกษา เรื่องการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้จึงเน้นไปที่การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินอันเป็นศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านให้อยู่คู่กับคนในชุมชนตำบลช้างซ้ายต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความเป็นมาของชุมชนที่ผลิตเครื่องเงิน และเพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงินในชุมชน ตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาเฉพาะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงิน เฉพาะกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงินมีจำนวน 30 ครัวเรือน ในหมู่ที่ 3,4,7,10,11,12 ชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบประวัติความเป็นมาความเป็นมาของชุมชนที่ผลิตเครื่องเงิน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ทำให้สามารถรวบรวมปราชญ์ท้องถิ่นได้สำหรับถ่ายทอดความรู้ให้กับคนในชุมชนที่สนใจจะทำอาชีพการทำหัตถกรรมเครื่องเงิน
3. ทำให้สามารถอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงินไว้ได้อย่างยาวนานต่อไป
4. ใช้เป็นทางเลือกของประชาชนคนในชุมชนที่จะประกอบอาชีพเสริมหรืออาชีพหลักจากการผลิตเครื่องเงินเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การอนุรักษ์ คือ การบำรุงรักษาสິงที่ดิงามไว้เช่นประเพณีต่างๆ หัตถกรรมและคุณค่าหรือการปฏิบัติตนเพื่อความสัมพันธ์อันดีกับคนและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ ความรู้ของชาวบ้านซึ่งเรียนรู้มาจากพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ญาติพี่น้องหรือผู้มีความรู้ในหมู่บ้านรวมทั้งความรู้ที่สั่งสมมาแต่บรรพบุรุษ สืบสอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ระหว่างการสืบทอดมีการปรับ ประยุกต์และเปลี่ยนแปลง จนอาจเกิดเป็นความรู้ใหม่ตามสภาพการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมความรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากการวิจัยเรื่องการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ที่ประกอบอาชีพการผลิตเครื่องเงินในชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 30 ครัวเรือน

ชาวบ้านที่ผลิตเครื่องเงินส่วนใหญ่เลือกอาชีพนี้เพราะเป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา เครื่องเงินที่ผลิตมีทั้งสร้อยมือและสร้อยคอลายดอกมะพร้าว และต่างหู โดยมีนายจ้างนอกหมู่บ้านเป็นผู้นำวัตถุดิบมาส่ง ในกรณีที่เป็นผู้ประกอบการวัตถุดิบจะไปซื้อจากกรุงเทพด้วยตัวเอง ราคาวัตถุดิบที่ซื้อ 1 กิโลกรัม ประมาณ 10,000-20,000 บาท วิธีการขายจะขายส่งและส่วนใหญ่นำสินค้าไปจำหน่ายที่ต่างจังหวัดเช่น กรุงเทพมหานคร

อย่างไรก็ตามปัจจุบันผู้ผลิตเครื่องเงินตำบลช้างซ้ายเริ่มลดน้อยลงเนื่องจากเป็นผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก ทำให้ต้นทุนการผลิตเครื่องเงินสูงขึ้น จำนวนลูกค้าลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการผลิตเครื่องเงิน เพื่อให้คนในชุมชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการผลิตเครื่องเงินได้ถ่ายทอดความรู้ให้กับคนรุ่นหลังต่อไป และให้ ภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นได้อยู่คู่กับชุมชนต่อไป
2. ส่งเสริมงานหัตถกรรมการแปรรูปเครื่องเงิน
3. พัฒนาทักษะฝีมือสมาชิกกลุ่มเครื่องเงินให้เป็นสินค้า OTOP
4. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานหัตถกรรมเครื่องเงิน เพื่อนำไปประกอบอาชีพ

บรรณานุกรม

ละอองพร บุญญา. ศึกษาการผลิตเครื่องเงิน ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

วิชาเอกไทยคดีศึกษา,2543

โชคดี ทศน โกวิท. การศึกษาระดับความรู้และเจตคติเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน

กลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตเชียรใหญ่ กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช.

วิทยานิพนธ์ปรินญาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,2546

คำอธิบายเชิงอรรถ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 2 สำนักงาน. นครศรีธรรมราช. ม.ป.ท., 2539.

แน่นน้อย ปัญจพรรค์. เครื่องเงินในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2534.

ปัทมรัตน์ ชูเรืองสุข. สรุปผลการปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนระหว่าง ต.ค. 38 – พ.ค.39 ต.ช้างซ้าย

กิ่งอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช. ม.ป.ท., 2539.

ประชุม โคมฉาย และคนอื่นๆ. หนังสือเรียนสังคมศึกษา รายวิชา ส 504. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์, 2525.

รุ่งเรือง กิจจะวัฒนะ. รายงานผลการศึกษาวิจัยเครื่องเงินไทย. 2523. หน้า 1.

รุ่งเรือง กิจจะวัฒนะ. รายงานผลการศึกษาวิจัยเครื่องเงินไทย. 2534 หน้า 3

วิบูลย์ ลีสุวรรณ. “เครื่องจักสานในประเทศไทย” ใน วัฒนธรรมพื้นบ้าน : ศิลปะหัตถกรรม.

หน้า359-369. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วิบูลย์ ลีสุวรรณ. เครื่องจักสานในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์

ของชาติ สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2535.

ศิลปากร, กรม. “ชีวิตไทยกับงานศิลปหัตถกรรม” ใน ศิลปหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ :

กรมศิลปากร, 2532.

ศิลปหัตถกรรม, วิทยาลัย. เครื่องถมเมืองนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช :

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช, ม.ป.ป.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รูปเกี่ยวกับการทำเครื่องเงิน

ภาพประกอบที่ 1 ผู้ประกอบการ

ภาพประกอบที่ 2 สร้อยข้อมือลายดอกมะพร้าว

ภาพประกอบที่ 3 การรุ่มเงิน

ภาพประกอบที่ 4 การรีดเงิน

ภาพประกอบที่ 5 ตะขอสร้อย

ภาพประกอบที่ 6 ถูตะไบให้ออกมาเป็นผงบักกรี

ภาพประกอบที่ 7 วัสดุร้อยให้กลมเพื่อความสวยงาม

ภาพประกอบที่ 8 แหวน

ภาพประกอบที่ 9 สร้อยเงินแบบต่างๆ

ภาพประกอบที่ 10 เงินที่ผ่านการหลอม ริด และคึงแล้ว กลายเป็นขดเงิน

ภาพประกอบที่ 11 สร้อยที่ถักเสร็จแล้ว

ภาพประกอบที่ 12 การตัดสร้อยให้ได้ความยาวตามต้องการ

ภาพประกอบที่ 13 การเกี่ยวสร้อยให้เป็นเส้น

ภาพประกอบที่ 14 ต่างหูแบบต่างๆ

ภาพประกอบที่ 15 สร้อยข้อมือแบบต่างๆ

ภาพประกอบที่ 16 ทำตะขั่ว

ประมวลภาพการทำงาน

ภาพประกอบที่ 1 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ผลิตเครื่องเงิน

ภาพประกอบที่ 2 ถูตะไบ

ภาพประกอบที่ 3 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ผลิตเครื่องเงิน

ภาพประกอบที่ 4 พิมพ์งาน

ภาพประกอบที่ 5

ภาพประกอบที่ 6

ภาพประกอบที่ 7

ภาพประกอบที่ 8

ภาพประกอบที่ 5 – 8 สัมภาษณ์ชาวบ้านที่ทำเครื่องเงิน

ภาคผนวก ข

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์โครงการยูววิจัยเศรษฐกิจชุมชน

เรื่อง การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตเครื่องเงินของชุมชนตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.ชื่อ..... 2. อายุ..... ปี

3.ที่

อยู่.....

4.อาชีพ..... อาชีพ ☐ ประจำ☐ เสริม

5.ความรู้ที่ได้รู้

ป.....

6.ที่มาของวัตถุดิบ

ป.....

7.ราคาของวัตถุดิบ

ป.....

8.ค่าแรงที่

ได้.....

9.จำนวนชั่วโมงต่อการทำงาน 1 ชิ้น

10.การขายชิ้นงาน(วิธีใด ส่งไปที่ไหน ค่าใช้จ่ายเท่าไร)

11.แหล่งขายสินค้า(เช่น กรุงเทพมหานคร ต่างประเทศ)

12.คาดว่าสินค้าของตนเองไปขายที่ไหน

13.ต้นทุนการผลิตทั้งหมด

14.ปัญหาและอุปสรรค

ก.....

.....

15.อยากให้รัฐบาลช่วยอะไร

ร.....

.....

1. แบบสัมภาษณ์

สรุปการสำรวจข้อมูล

1. เก็บข้อมูลได้ 30 ครั้วเรือน จากทั้งหมด 40 ครั้วเรือน คิดเป็น 75 %

1.) นางจารึก อินนิมิตร บ้านเลขที่ 51/1 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทำสร้อยเป็นอาชีพเสริม ทำสร้อยดอกมะพร้าว

ความรู้ที่ได้รับ ฝึกกับนายจ้าง

รับงานมาทำที่บ้าน

ค่าแรง เดือนละ 2.000 บาท

ปัญหาและอุปสรรค งานไม่มี สายตามองไม่ค่อยเห็น

อยากให้รัฐบาลช่วย ค่าแรงเพิ่มขึ้น มีงานมาทำเยอะๆ

2.) นางกระจาง ศรีจะทึง บ้านเลขที่ 58 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

นำสร้อยสำเร็จรูปมาดูให้เป็นรูปทรงที่ต้องการ

เป็นอาชีพเสริม นำงานมาทำที่บ้าน

ค่าแรง เดือนละ 2,000 บาท

ใช้เวลาในการทำ วันละ 2 กิโลกรัม ต่อวัน

ปัญหาและอุปสรรค เมื่อย

อยากให้รัฐบาลช่วย ค่าแรงเพิ่มขึ้น

3.) นางสาว แก้วตุต บ้านเลขที่ 48 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพเสริม รับงานมาทำที่บ้าน

ค่าแรง เดือนละ 2,000 บาท

ปัญหาและอุปสรรค งานไม่ค่อยมี สายตามองไม่ค่อยเห็น

อยากให้รัฐบาลช่วย อยากให้มีงานเยอะๆ

4.) นางปราณี มาศเมฆ บ้านเลขที่ 67/2 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพประจำ นำงานมาทำที่บ้าน

ได้รับความรู้มาจากนายจ้าง

ค่าแรง เดือนละ 2,000 บาท

1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำ 1 สัปดาห์

ปัญหาและอุปสรรค ปวดเมื่อยในการทำงาน สร้อยบัดกรีติดกันต้องนำสร้อยมาตัดใหม่ จึงทำให้เสียเวลาในการทำงาน

อยากให้รัฐบาลช่วย ช่วยเพิ่มค่าแรง ช่วยเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ

5.) นางมฤดี แก้วจำนงค์ บ้านเลขที่ 66 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว เป็นอาชีพประจำ

ได้รับความรู้มาจากนายจ้าง

ที่มาของวัตถุดิบ รับมาจากนายจ้าง

สร้อย 2.5 มิลลิเมตร ราคา 4.50 บาท

3 มิลลิเมตร ราคา 3 บาท

4 มิลลิเมตร ราคา 2.5 บาท

1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำ ประมาณ 1 สัปดาห์

เมื่อทำงานเสร็จ ก็นำงานไปส่งนายจ้าง

อยากให้รัฐบาลช่วย อยากให้มีงานมาทำเยอะๆ

6.) นางอารีย์ สมวงศ์ อายุ 37 ปี บ้านเลขที่ 63/2 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว เป็นอาชีพหลัก

ได้รับความรู้จากประสบการณ์และฝึกเอง

รับงานมาทำที่บ้าน ทีละ 1 กิโลกรัม

ที่มาของวัตถุดิบ รับมาจากเจ้าของกิจการ

ค่าแรงที่ได้ เดือนละ 4,000 บาท

จำนวนชั่วโมงต่อการทำงาน 1 ชั่วโมง ประมาณ 1 สัปดาห์

ปัญหาและอุปสรรค ปวดเมื่อยตามแขน ปวดตา

อยากให้รัฐบาลช่วยเหลือลงทุนเพราะเรามีหนึ่งสมองสองมือแต่ไม่มีเงินที่จะลงทุน

7.) นายโชธิชัย แก้วประทุม บ้านเลขที่ 51 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยต่างหู เป็นอาชีพหลัก

รับงานมาทำเองที่บ้าน

ได้รับความรู้มาจากเจ้าของกิจการ

ค่าแรงที่ได้ เดือนละ 5,000 บาท

ปัญหาและอุปสรรค งานไม่มี ได้เงินเดือนช้า

อยากให้รัฐบาลช่วยให้มีงานเยอะๆและเศรษฐกิจดี

8.) นางสาวนริรัตน์ สมวงศ์ อายุ 19 ปี บ้านเลขที่ 63/2 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว เป็นอาชีพเสริม

ได้รับความรู้จากมารดา ฝึกเอง

รับงานมาทำที่บ้าน

ที่มาของวัตถุดิบ รับมาจากเจ้าของกิจการ

ค่าแรงที่ได้ เดือนละ 2,000 บาท

จำนวนชั่วโมงต่อการทำงาน 1 ชิ้นต่อ 1 สัปดาห์

ปัญหาและอุปสรรค สายตาไม่ค่อยดี

อยากให้รัฐบาลช่วยให้มีงานเยอะๆ

9.) นางกัลยา วิมลทรง และนายจ้าย วิมลทรง บ้านเลขที่ 61/2 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย

อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกพิกุล เป็นอาชีพหลัก

ได้รับความรู้จากประสบการณ์ และฝึกเอง

ค่าแรงที่ได้ 20,000 บาท

การขายชิ้นงานโดยการไปส่งด้วยตัวเอง

ปัญหาและอุปสรรค มีงานน้อย

อยากให้รัฐบาลช่วยเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ

10.) นางสาวสายใจ ทองแกมแก้ว อายุ 31 ปี บ้านเลขที่ 35/2 หมู่ 4 ตำบลช้างซ้าย

อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว เป็นอาชีพเสริม

ได้รับความรู้มาจากนายจ้าง

ค่าแรงที่ได้ เดือนละ 4,000 บาท

จำนวนชั่วโมงต่อการทำงาน 1 ชั่วโมง 1 อาทิตย์

ปัญหาและอุปสรรค ปวดเมื่อย

อยากให้รัฐบาลช่วยเพิ่มค่าแรง

11.) นายสุชาติ รอดเกลี้ยง อายุ 34 ปี บ้านเลขที่ 119/1 หมู่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำเครื่องเงิน ประเภทต่างหู เป็นอาชีพประจำ

ความรู้ที่ได้ จากประสบการณ์ของการใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีคนทำอาชีพเครื่องเงิน

ประเภทต่างหู ฝึกทำแล้วเกิดการพัฒนาตนเองขึ้นมาเรื่อยๆ จนเกิดความชำนาญ แล้วนำมาเปิด

กิจการทำเครื่องเงิน ประเภทต่างหู

ที่มาของวัตถุดิบซื้อจากร้านทองหรือบริษัท และสั่งซื้อจากกรุงเทพมหานครและ

จังหวัดนครศรีธรรมราช

1 กิโลกรัม ราคา 20.000 บาท

ค่าแรงที่ได้ประมาณเดือนละ 20.000 บาท

เวลาในการทำ แล้วแต่ชิ้นงานจะยากหรือจะง่าย ในการทำต่างหูวันละ 1,000 คู่ 1 วันได้ค่าแรง 200-300 บาท (ต้นทุนประมาณคู่ละ 30 บาทขายคู่ละ 80)

การขายชิ้นงาน ส่งไปกรุงเทพฯ (ส่งโดยรถทัวร์, เครื่องบิน) แล้วมีคนมารับต่อแล้วไปส่งต่อ ส่งไปให้ลูกค้า

แหล่งการขายสินค้า ส่งไปกรุงเทพฯ

คาดว่าสินค้าของตนเองไปขายที่ต่างประเทศ และในประเทศ

ต้นทุนทั้งหมด 80% ของรายรับทั้งหมด

ปัญหาและอุปสรรค พัฒนางานด้านฝีมือ ปัญหาการเมือง ปัญหาเศรษฐกิจ

อยากให้รัฐบาลช่วยปัญหาทางด้านสังคม การเมือง หากปัญหาทางการเมืองสงบก็คงดี

12.) นางสาวสุลิมาศ รัตน อายุ 37 ปี บ้านเลขที่ 137/6 หมู่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำอาชีพสร้อยปล้อง 1 กิโลกรัมละ 19,000 บาท

เป็นอาชีพหลัก

ได้รับความรู้มาจากประสบการณ์ที่ทำงาน และฝึกเอง

ที่มาของวัตถุดิบ มาจากกรุงเทพ (ไปเอง)

ค่าแรงเดือนละ 30,000 บาท

จำนวนชั่วโมงต่อการทำงาน 1 ชั่วโมง 10 กิโลกรัม ประมาณ 1 อาทิตย์

การขายชิ้นงาน ส่งไปกรุงเทพฯ ค่าใช้จ่ายประมาณ 15,00 บาท

แหล่งขายสินค้า ส่งไปกรุงเทพฯ

คาดว่าสินค้าของตนจะไปขายที่ข้าวสาร กรุงเทพฯ

ปัญหาและอุปสรรค มีคนงานน้อย (เวลางานรีบ)

อยากให้รัฐบาลช่วยเรื่องคมนาคม เศรษฐกิจและการเมือง

13.) นางอโนชา โมลา บ้านเลขที่ 124/4 หมู่ที่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยปล้องเป็นอาชีพหลัก

ได้รับความรู้มาจากเจ้าของกิจการและฝึกเอง

ค่าแรงที่ได้ 4,000 บาท

ปัญหาและอุปสรรค งานน้อย

อยากให้รัฐบาลช่วยให้มีงานเยอะๆ

14.) นงคันทาส รอดเกลี้ยง บ้านเลขที่ 137/3 หมู่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยปล้องเป็นอาชีพประจำ

ได้รับความรู้มาจาก ประสบการณ์ ฝึกเอง

เดือนละ 4,000-5,000 บาท

ปัญหาและอุปสรรค งานน้อย

อยากให้รัฐบาลช่วย ช่วยให้มีงานทำเยอะๆ

15.) นายสมใจ อำมาตเอก อายุ 46 ปี บ้านเลขที่ 136/3 หมู่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพเสริม

ความรู้ที่ได้รับ ฝึกเอง

ที่มาของวัตถุดิบ รับมาจากบริษัท 1 กิโลกรัม ราคา 17,000 -18,000 บาท

ระยะเวลาในการทำงาน 1 กิโลกรัม ใช้เวลา 1 สัปดาห์
 แหล่งการขายสินค้า ส่งไปกรุงเทพมหานคร
 ปัญหาและอุปสรรค ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันนี้
 อยากให้รัฐบาลช่วย ช่วยเรื่องการเมืองปัจจุบันให้เป็นปกติ

16.) นายจบ อามตเอก อายุ 52 ปี บ้านเลขที่ 136/2 หมู่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
 ทำสร้อยดอกมะพร้าว เป็นอาชีพเสริม
 ได้รับความรู้มาจาก ประสบการณ์ ฝึกเอง
 ค่าแรง เดือนละ 10,000 บาท
 ระยะเวลาในการทำงาน งาน 5 กิโลกรัม ใช้เวลาประมาณ 1 เดือน
 ส่งไปขายต่อที่กรุงเทพมหานคร (ส่งทางไปรษณีย์)
 ต้นทุนทั้งหมดประมาณ 15,000 บาท ต่อ 1 กิโลกรัม
 ปัญหาและอุปสรรค งานน้อย และราคาสินค้าสูง ปัญหาทางการเมือง ลูกค้านต่างประเทศหายไปเยอะ
 มาก ทำให้ไม่ค่อยมีงานทำ
 อยากให้รัฐบาลช่วย รับส่งสินค้าส่งออกให้

17.) นางวันนา ภาพล บ้านเลขที่ 1 หมู่ที่ 3 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช
 ทำสร้อยปล้องเป็นอาชีพเสริม
 ได้รับความรู้มาจากประสบการณ์และฝึกเอง
 ที่มาของวัตถุดิบรับซื้อมาจากกรุงเทพ
 แหล่งการขายสินค้า ส่งไปกรุงเทพฯ
 ค่าแรงเดือนละ 30,000-40,000 บาท
 ระยะเวลาแล้วแต่งานยากหรือง่าย
 ปัญหาและอุปสรรค งานน้อย
 อยากให้รัฐบาลช่วยให้มีงานเยอะๆ

18.) นางเรณิว หนูแก้ว อายุ 33 ปี บ้านเลขที่ 39/2 หมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช
 อาชีพทำสร้อยดอกมะพร้าวเป็นอาชีพเสริม

ได้รับความรู้มาจากเจ้าของกิจการและฝึกเอง
 ค่าแรงประมาณ 2,000-3,000บาท
 ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชั้่น ประมาณ10 วัน
 ปัญหาและอุปสรรค ปวดเมื่อยตามตัว งานน้อย
 อยากให้รัฐบาลช่วย มีงานทำเยอะๆ

19.) นางพรทิพย์ บุญเรือง อายุ 33ปี บ้านเลขที่ 27/2 หมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
 ทำสร้อยดอกมะพร้าวเป็นอาชีพเสริม (ทำสร้อยได้ทุกชนิด)
 ได้รับความรู้มาจากเจ้าของกิจการ
 ค่าแรงเดือนละ 4,000 บาท
 ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชั้่น ประมาณ 1 สัปดาห์
 ปัญหาและอุปสรรค ปวดเมื่อยแขนและเอว
 อยากให้รัฐบาลช่วยให้มีงานเยอะๆ

20.) นางพัชรีย์ อึ้งชู อายุ 27 ปี บ้านเลขที่33 หมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
 ทำสร้อยดอกมะพร้าวเป็นอาชีพประจำ
 ค่าแรงที่ได้เดือนละ 4,000 - 5,000 บาท
 ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชั้่น ประมาณ 1 สัปดาห์
 ปัญหาและอุปสรรค ปวดเมื่อยตามตัว
 อยากให้รัฐบาลช่วยเพิ่มค่าแรง

21.) นางอรรณพ ทวีปะ อายุ38ปี บ้านเลขที่26/5 หมู่ที่4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
 ทำสร้อย 6 เส้าเป็นอาชีพเสริม
 ได้รับความรู้มาจากเจ้าของกิจการ
 ค่าแรงประมาณ 2,000-3,000 บาท
 ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชั้่น ประมาณ5-6วัน
 ปัญหาและอุปสรรค งานค้ด ทำให้ทำงานยากเสียเวลา

22.) นางศรีบุญญา แสงดา อายุ 38 ปี บ้านเลขที่ 103 หมู่ 11 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพเสริม

ได้รับความรู้มาจากเพื่อนบ้าน ฝึกเอง

ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชิ้น 1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำประมาณ 10 วัน

ค่าแรง เดือนละ 3,000 บาท

ปัญหาและอุปสรรค สายตาไม่ค่อยดี

อยากให้รัฐบาลช่วย เรื่องการเมือง เรื่องเศรษฐกิจ

23.) นางเพ็ญศรี สดแสง อายุ 38 ปี บ้านเลขที่ 35/8 หมู่ 12 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยหมอกเกลียว ทำเป็นอาชีพประจำ

ได้รับความรู้ ฝึกทำเอง

ค่าแรง เดือนละ 2,000 บาท

ระยะเวลาในการทำ 1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำประมาณ 2 สัปดาห์

ปัญหาและอุปสรรค งานไม่มี

24.) นางมะลิซ้อน บุญเดิม อายุ 38 ปี บ้านเลขที่ 100/1 หมู่ 12 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 8000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพประจำ

ได้รับความรู้ ฝึกกับนายจ้าง

ค่าแรง เดือนละ 3,000-4,000 บาท

ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชิ้น 1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำประมาณ 10 วัน

ปัญหาและอุปสรรค สายตาไม่ค่อยดี

อยากให้รัฐบาลช่วย ให้มีงานเยอะๆ

25.) นางวิลาศ อ้วยพล อายุ 32 ปี บ้านเลขที่ 42 หมู่ 12 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพเสริม

ได้รับความรู้มาจาก เพื่อนบ้านฝึกให้

ค่าแรง เดือนละ 2,000 บาท

ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชิ้น 1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำประมาณ 1 สัปดาห์

ปัญหาและอุปสรรค ปวดตา และเมื่อย

อยากให้รัฐบาลช่วยให้มีงานเยอะๆ

26.) นางจตุพร วิมนต์ทรง อายุ 38 ปี บ้านเลขที่ 68 หมู่ 10 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพประจำ

ความรู้ที่ได้รับ เพื่อนสอน แล้วนำมาฝึกเองที่บ้าน

ค่าแรง วันละ 300 บาท

ระยะเวลาในการทำ 1 ชิ้น 1 กิโลกรัม ใช้เวลาในการทำ 2 วัน

แหล่งขายสินค้า ส่งไปที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วส่งต่อไปที่

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัญหาและอุปสรรค ราคาเงินสูง ว่างงาน

อยากให้รัฐบาลช่วย ช่วยให้มีเศรษฐกิจดีขึ้น

27.) นายสาธิต ทิมจำ อายุ 29 ปี บ้านเลขที่ 17/1 หมู่ 10 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำแหวนเงินเกลี้ยง ทำเป็นอาชีพประจำ

ความรู้ที่ได้รับ เพื่อนบ้านช่วยสอน แล้วนำมาฝึกเองที่บ้าน

ราคาวัตถุดิบ เงิน ½ กิโลกรัม ได้แหวนประมาณ 300 วง ราคาวงละ 60 บาท ราคาจ้างทำ

วงละ 2 บาท ไม่รวมค่าเนื้อเงิน เพราะเนื้อเงินรับมาทำเอง

ค่าแรงที่ได้จากการทำแหวน ใน 1 วัน ทำได้ 200 วง ได้ค่าจ้างวงละ 2 บาท ได้วันละ 400 บาท

ทำงานไม่หลายขั้นตอน 1 วง ใช้เวลาในการทำประมาณ 5 นาที

แหล่งส่งสินค้า ส่งไปที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วส่งต่อไปที่

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัญหาและอุปสรรค ราคาเนื้อเงินสูง

อยากให้รัฐบาลช่วย กองทุนสนับสนุน เพราะไม่มีเงินลงทุน

28.) นางนุชจริย ศรีจะทึง และนายสมยศ สิงโพล บ้านเลขที่ 76 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย
อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

ทำสร้อยดอกมะพร้าว ทำเป็นอาชีพประจำ เป็นเจ้าของกิจการ

ได้ความรู้มาโดยการฝึกเอง และประสบการณ์จากการทำเครื่องเงิน

ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชิ้น 1 กิโลกรัม ใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์

ซื้อวัตถุดิบมาจากกรุงเทพ

มีลูกค้ามารับไปทำที่บ้านประมาณ 8-10 คน

ปัญหาและอุปสรรค งานไม่มี เรื่องการเมือง
 อยากให้รัฐบาลช่วย ให้มีงานเยอะๆ ช่วยแก้ไขปัญหาการเมือง

29.) นางรพีพร จูตจันทร์ บ้านเลขที่ 89 หมู่ 12 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัด
 นครศรีธรรมราช 80000
 ทำสร้อยดอกมะพร้าว
 สถานที่ทำงาน ที่บ้าน
 ค่าแรง 150 บาทต่อวัน
 ระยะเวลาในการทำงาน 1 ชั้้น งาน 1 ชั้้นต่อสัปดาห์

30.) นางคะนิงนิจ หนูขำ อายุ 34 ปี บ้านเลขที่ 102/3 หมู่ 11 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
 ทำสร้อยเป็นอาชีพประจำ ทำสร้อยดอกมะพร้าว
 ความรู้ที่ได้ ฝึกทำเองที่บ้าน
 ค่าแรง 3,500 บาท ต่อเดือน
 ระยะเวลาในการทำงาน งาน 1 ชั้้นต่อ 10 วัน
 ปัญหาและอุปสรรค เรื่องสายตา
 อยากให้รัฐบาลช่วย ช่วยเพิ่มค่าแรง

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ – สกุล	นางสาวนุชนลิน บุตสะพรหม
วัน เดือน ปีเกิด	30 ตุลาคม 2536
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2/1 หมู่ 8 ตำบลท้ายสำเภา อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
สถานที่ศึกษาในปัจจุบัน	โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ หมู่ 13 ตำบลช้างซ้าย
อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
เบอร์โทรศัพท์	080-3294578 E-mail foenza_b@gmail.com
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540-2548 อนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา
พ.ศ. 2549-2553 มัธยมศึกษาปีที่ 1-5 โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ
2. ชื่อ – สกุล	นางสาวดวงพร บัวแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	24 มกราคม 2536
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	75/5 หมู่ 7 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
สถานที่ศึกษาในปัจจุบัน	โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ หมู่ 13 ตำบลช้างซ้าย
อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
เบอร์โทรศัพท์	086-5963354 E-mail chinjang_duang@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540-2548 อนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไสมะนาว
พ.ศ. 2549-2553 มัธยมศึกษาปีที่ 1-5 โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ
3. ชื่อ – สกุล	นางสาววรรณิศา เขษฐวรรณสิทธิ์
วัน เดือน ปีเกิด	12 ตุลาคม 2536
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	68 หมู่ 10 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
สถานที่ศึกษาในปัจจุบัน	โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ หมู่ 13 ตำบลช้างซ้าย
อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
เบอร์โทรศัพท์	082-2806729
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540-2548 อนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าช้าง
พ.ศ. 2549-2553 มัธยมศึกษาปีที่ 1-5 โรงเรียนเฉลิมราชประชาอุทิศ